Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B **DIRECTIVA 2011/35/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

din 5 aprilie 2011

privind fuziunile societăților comerciale pe acțiuni

(text codificat)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 110, 29.4.2011, p. 1)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Directiva 2013/24/UE a Consiliului din 13 mai 2013	L 158	365	10.6.2013

▼B

DIRECTIVA 2011/35/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 5 aprilie 2011

privind fuziunile societăților comerciale pe acțiuni

(text codificat)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 50 alineatul (2) litera (g),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([2]),

întrucât:

(1) Directiva a treia 78/855/CEE a Consiliului din 9 octombrie 1978 care are ca temei articolul 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind fuziunile societăților comerciale pe acțiuni ([3]) a fost modificată de mai multe ori și în mod substanțial ([4]). Este necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice directiva menționată.

(2) Coordonarea prevăzută la articolul 50 alineatul (2) litera (g) din tratat și în Programul general de eliminare a restricțiilor la libertatea de stabilire ([5]) a început cu prima Directivă 68/151/CEE a Consiliului din 9 martie 1968 de coordonare, în vederea echivalării în întreaga Comunitate, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau ale terților ([6]).

([1]) JO C 51, 17.2.2011, p. 36.
([2]) Poziția Parlamentului European din 18 ianuarie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 21 martie 2011.
([3]) JO L 295, 20.10.1978, p. 36.
([4]) A se vedea anexa I partea A.
([5]) JO 2, 15.1.1962, p. 36/62.
([6]) JO L 65, 14.3.1968, p. 8.

▼B

(3) Coordonarea a continuat în ceea ce privește constituirea societăților pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora cu a doua Directivă 77/91/CEE a Consiliului din 13 decembrie 1976 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora ([1]) și, în ceea ce privește conturile anuale ale anumitor tipuri de societăți, cu A Patra Directivă 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale ([2]).

(4) Protejarea intereselor asociaților și terților impune coordonarea legislațiilor statelor membre privind fuziunile societăților pe acțiuni și introducerea în dreptul tuturor statelor membre a unor dispoziții privind fuziunile.

(5) În contextul acestei coordonări, este deosebit de important ca acționarii societăților care fuzionează să fie informați în mod corespunzător și cât mai obiectiv posibil și ca drepturile acestora să fie protejate în mod adecvat. Cu toate acestea, nu este nevoie să se impună o examinare a proiectului de fuziune de către un expert independent pentru acționari dacă toți acționarii convin că o astfel de examinare nu este necesară.

(6) Protejarea drepturilor salariaților în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități este în prezent reglementată de Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități ([3]).

(7) Creditorii, inclusiv deținătorii de obligațiuni, precum și titularii care invocă alte drepturi asupra societăților care fuzionează ar trebui protejați astfel încât fuziunea să nu aducă atingere intereselor lor.

(8) Publicitatea asigurată prin Directiva 2009/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 48 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților ([4]) ar trebui extinsă pentru a include fuziunile, astfel încât terții să fie informați corespunzător.

([1]) JO L 26, 31.1.1977, p. 1.
([2]) JO L 222, 14.8.1978, p. 11.
([3]) JO L 82, 22.3.2001, p. 16.
([4]) JO L 258, 1.10.2009, p. 11.

▼B

(9) Garanțiile oferite asociaților și terților în legătură cu fuziunile ar trebui extinse pentru a include anumite practici juridice care, în punctele esențiale, sunt similare cu fuziunile, astfel încât obligația de a asigura această protecție să nu poată fi eludată.

(10) Pentru a asigura certitudinea juridică în raporturile dintre societățile implicate într-o fuziune, între acestea și terți și între acționari, este necesar să se limiteze cazurile de nulitate prin prevederea posibilității de a acoperi neregulile ori de câte ori este posibil și prin restrângerea termenului în care poate fi invocată nulitatea.

(11) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa I partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DOMENIU DE APLICARE

Articolul 1

(1) Măsurile de coordonare prevăzute în prezenta directivă se aplică actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre privind următoarele forme de societate comercială:

— în Belgia:

— la société anonyme/de naamloze vennootschap;

— în Bulgaria:

— акционерно дружество;

— în Republica Cehă:

— akciová společnost;

— în Danemarca:

— aktieselskaber;

— în Germania:

— die Aktiengesellschaft;

— în Estonia:

— aktsiaselts;

▼B

— în Irlanda:

— public companies limited by shares, şi public companies limited by guarantee having a share capital;

— în Grecia:

— η ανώνυμη εταιρία;

— în Spania:

— la sociedad anónima;

— în Franța:

— la société anonyme;

▼M1

— în Croația:

— dioničko društvo;

▼B

— în Italia:

— la società per azioni;

— în Cipru:

— Δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές, δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση που διαθέτουν μετοχικό κεφάλαιο;

— în Letonia:

— akciju sabiedrība;

— în Lituania:

— akcinė bendrovė;

— în Luxemburg:

— la société anonyme;

— în Ungaria:

— részvénytársaság;

— în Malta:

— kumpannija pubblika/public limited liability company, kumpannija privata/private limited liability company;

— în Țările de Jos:

— de naamloze vennootschap;

▼B

— în Austria:

— die Aktiengesellschaft;

— în Polonia:

— spółka akcyjna;

— în Portugalia:

— a sociedade anónima;

— în România:

— societate pe acțiuni;

— în Slovenia:

— delniška družba;

— în Slovacia:

— akciová spoločnosť;

— în Finlanda:

— julkinen osakeyhtiö/publikt aktiebolag;

— în Suedia:

— aktiebolag;

— în Regatul Unit:

— public companies limited by shares, și public companies limited by guarantee having a share capital.

(2) Statele membre pot să nu aplice prezenta directivă cooperativelor înregistrate sub una dintre formele de societate enumerate la alineatul (1). În măsura în care fac uz de această opțiune, legislațiile statelor membre impun acestor societăți să includă cuvântul „cooperativă” în toate documentele menționate la articolul 5 din Directiva 2009/101/CE.

(3) Statele membre pot să nu aplice prezenta directivă în cazurile în care societatea sau societățile care sunt achiziționate sau care încetează să existe fac obiectul procedurilor de faliment, de concordat sau al altor proceduri similare.

▼B

CAPITOLUL II

ORGANIZAREA FUZIUNII PRIN ABSORBȚIA UNEIA SAU MAI MULTOR SOCIETĂȚI DE CĂTRE O ALTĂ SOCIETATE ȘI A FUZIUNII PRIN CONSTITUIREA UNEI NOI SOCIETĂȚI

Articolul 2

În ceea ce privește societățile aflate sub incidența legislațiilor interne, statele membre prevăd norme de reglementare a fuziunii prin absorbția uneia sau mai multor societăți de către o altă societate și a fuziunii prin constituirea unei noi societăți.

Articolul 3

(1) În înțelesul prezentei directive, „fuziune prin absorbție” înseamnă operațiunea prin care una sau mai multe societăți sunt dizolvate fără a intra în lichidare și transferă toate activele și pasivele lor unei alte societăți, în schimbul emiterii către acționarii societății sau societăților absorbite de acțiuni la societatea absorbantă și, eventual, al unei plăți în numerar de maximum 10 % din valoarea nominală sau, în absența acesteia, din echivalentul contabil al acțiunilor astfel emise.

(2) Legislația unui stat membru poate să prevadă că fuziunea prin absorbție poate fi, de asemenea, realizată dacă una sau mai multe dintre societățile absorbite sunt în lichidare, cu condiția ca această opțiune să fie limitată la societățile care nu au început încă repartizarea activelor între acționari.

Articolul 4

(1) În înțelesul prezentei directive, „fuziune prin constituirea unei noi societăți” înseamnă operațiunea prin care mai multe societăți sunt dizolvate fără a fi lichidate și transferă toate activele și pasivele lor unei societăți pe care o constituie, în schimbul emiterii către acționarii lor de acțiuni la societatea nou constituită și, eventual, al unei plăți în numerar de maximum 10 % din valoarea nominală sau, în absența acesteia, din echivalentul contabil al acțiunilor astfel emise.

(2) Legislația unui stat membru poate să prevadă că fuziunea prin constituirea unei noi societăți poate fi, de asemenea, realizată dacă una sau mai multe dintre societățile care încetează să mai existe sunt în lichidare, cu condiția ca această opțiune să fie limitată la societățile care nu au început încă repartizarea activelor între acționari.

▼B

CAPITOLUL III

FUZIUNEA PRIN ABSORBȚIE

Articolul 5

(1) Organele administrative sau de conducere ale societăților care fuzionează întocmesc în scris un proiect de fuziune.

(2) Proiectul de fuziune menționează cel puțin următoarele:

(a) forma juridică, denumirea și sediul social al societăților care fuzionează;

(b) rata de schimb a acțiunilor și valoarea eventualelor plăți în numerar;

(c) condițiile de alocare a acțiunilor la societatea absorbantă;

(d) data de la care deținerea acestor acțiuni conferă acționarilor dreptul de a participa la beneficii, precum și orice condiții speciale care afectează acest drept;

(e) data de la care tranzacțiile societății absorbite sunt considerate din punct de vedere contabil ca aparținând societății absorbante;

(f) drepturile acordate de societatea absorbantă deținătorilor de acțiuni care conferă drepturi speciale și deținătorilor de titluri, altele decât acțiuni, sau măsurile propuse în privința acestora;

(g) orice avantaj special acordat experților menționați la articolul 10 alineatul (1) și membrilor organelor administrative, de conducere, de supraveghere și control ale societăților care fuzionează.

Articolul 6

Proiectul de fuziune trebuie publicat sub forma prevăzută de legislația fiecărui stat membru, în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2009/101/CE, pentru fiecare dintre societățile care fuzionează, cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale care urmează să se pronunțe asupra proiectului de fuziune.

▼B

Oricare dintre societățile comerciale care fuzionează este exonerată de obligația de publicare prevăzută la articolul 3 din Directiva 2009/101/CE dacă, pentru o perioadă continuă începând cu cel puțin o lună înainte de data fixată pentru adunarea generală care urmează să decidă cu privire la proiectul de fuziune și încheindu-se nu mai devreme de finalul adunării respective, pune în mod gratuit la dispoziția publicului proiectul fuziunii respective pe propria sa pagină de Internet. Statele membre nu condiționează această exonerare de alte obligații sau restricții decât cele necesare pentru a asigura securitatea paginii de Internet și a autenticității documentelor și pot impune astfel de obligații sau restricții numai în măsura în care acestea sunt proporționale cu realizarea obiectivelor respective.

Prin derogare de la al doilea paragraf al acestui articol, statele membre pot solicita ca publicarea să fie efectuată prin intermediul platformei electronice centrale menționate la articolul 3 alineatul (5) din Directiva 2009/101/CE. Alternativ, statele membre pot solicita ca respectiva publicare să fie efectuată pe orice altă pagină de Internet desemnată în acest scop de acestea. În cazul în care recurg la una dintre aceste posibilități, statele membre se asigură că nu se impune societăților comerciale o taxă specială pentru o astfel de publicare.

În cazul în care se utilizează o altă pagină de Internet decât platforma electronică centrală, o referință care oferă acces la pagina respectivă de Internet se publică pe platforma electronică centrală cu cel puțin o lună înaintea datei la care este programată adunarea generală. Respectiva referință conține data publicării pe pagina de Internet a proiectului de fuziune și este accesibilă în mod gratuit publicului. Nu se impune societăților comerciale o taxă specială pentru această publicare.

Interdicția de a impune societăților comerciale o taxă specială pentru publicare, prevăzută la al treilea și al patrulea paragraf, nu aduce atingere capacității statelor membre de a transfera societăților comerciale costurile aferente platformei electronice centrale.

Statele membre pot impune societăților comerciale să mențină informațiile pe paginile acestora de Internet pe o perioadă determinată ulterior adunării generale sau, după caz, pe platforma electronică centrală sau pe orice altă pagină de Internet desemnată de statul membru respectiv. Statele membre pot stabili consecințele unei întreruperi temporare a accesului la pagina de Internet respectivă sau la platforma electronică centrală, cauzată de factori tehnici sau de altă natură.

Articolul 7

(1) Pentru o fuziune este necesară cel puțin aprobarea din partea adunării generale a fiecăreia dintre societățile care fuzionează. Legislațiile statelor membre prevăd că pentru hotărârea de aprobare în cauză este nevoie de o majoritate de cel puțin două treimi din voturile aferente acțiunilor sau capitalului subscris reprezentate.

▼B

Cu toate acestea, legislațiile statelor membre pot să prevadă că este suficientă o majoritate simplă a voturilor indicate în primul paragraf, dacă este reprezentat cel puțin jumătate din capitalul social. În plus, dacă este cazul, se aplică normele privind modificarea statutului.

(2) Dacă există mai multe categorii de acțiuni, decizia privind fuziunea face obiectul unui vot separat cel puțin pentru fiecare categorie de acționari ale căror drepturi sunt afectate de operațiune.

(3) Decizia privește atât aprobarea proiectului de fuziune, cât și orice modificare a statutului, necesară pentru realizarea fuziunii.

Articolul 8

Legislația unui stat membru poate să nu impună aprobarea fuziunii de către adunarea generală a societății absorbante, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) publicitatea prevăzută la articolul 6 trebuie să aibă loc, pentru societatea absorbantă, cu cel puțin o lună înainte de data stabilită pentru adunarea generală a societății sau societăților absorbite care trebuie să se pronunțe asupra proiectului de fuziune;

(b) cu cel puțin o lună înainte de data menționată la litera (a), toți acționarii societății absorbante trebuie să aibă dreptul de a consulta documentele menționate la articolul 11 alineatul (1) la sediul social al societății absorbante;

(c) unul sau mai mulți acționari ai societății absorbante care dețin acțiuni pentru un procent minim din capitalul subscris trebuie să aibă dreptul de a solicita convocarea unei adunări generale a societății absorbante pentru a se pronunța asupra aprobării fuziunii; procentul minim nu poate fi stabilit la mai mult de 5 %. Cu toate acestea, statele membre pot să prevadă excluderea acțiunilor fără drept de vot din acest calcul.

În sensul primului alineat litera (b), se aplică articolul 11 alineatele (2), (3) și (4).

Articolul 9

(1) Organele de administrare sau de conducere ale fiecăreia dintre societățile comerciale care fuzionează întocmesc un raport scris detaliat explicând proiectul de fuziune și precizând fundamentul juridic și economic al proiectului, în special cu privire la rata de schimb a acțiunilor.

Raportul respectiv descrie, de asemenea, orice dificultăți speciale de evaluare survenite.

▼B

(2) Organele de administrare sau de conducere ale fiecărei societăți comerciale implicate informează adunarea generală a societății lor, precum și organele de administrare sau de conducere ale celorlalte societăți implicate, pentru ca acestea să poată informa adunările generale ale societăților respective referitor la orice modificare substanțială a activelor și pasivelor intervenită între data întocmirii proiectului de fuziune și data adunărilor generale care urmează să decidă asupra proiectului de fuziune.

(3) Statele membre pot decide că, în cazul în care toți acționarii și deținătorii de alte titluri care conferă drept de vot ai fiecăreia dintre societățile implicate în fuziune au convenit în acest sens, raportul menționat la alineatul (1) și/sau informațiile menționate la alineatul (2) nu sunt necesare.

Articolul 10

(1) Pentru fiecare dintre societățile care fuzionează, unul sau mai mulți experți, acționând în numele societăților care fuzionează, dar independent de acestea, desemnați sau agreați de către o autoritate administrativă sau judecătorească, analizează propunerea de fuziune și întocmesc un raport scris către acționari. Cu toate acestea, legislația unui stat membru poate să prevadă desemnarea unuia sau mai multor experți independenți pentru toate societățile care fuzionează, dacă desemnarea se face de către o autoritate judecătorească sau administrativă, la solicitarea comună a societăților respective. Experții în cauză pot să fie, în funcție de legislația fiecărui stat membru, persoane fizice sau juridice sau societăți.

(2) În raportul menționat la alineatul (1), experții trebuie să menționeze în fiecare caz dacă, în opinia lor, rata de schimb a acțiunilor este corectă și rezonabilă. Declarația lor trebuie cel puțin:

(a) să indice metoda sau metodele utilizate pentru obținerea ratei propuse pentru schimbul de acțiuni;

(b) să indice dacă metoda sau metodele respective sunt adecvate pentru cazul în speță, să menționeze valorile obținute prin utilizarea fiecăreia dintre aceste metode și să emită o opinie privind importanța relativă atribuită metodelor în cauză pentru obținerea valorii decise.

Raportul descrie, de asemenea, orice dificultăți speciale de evaluare survenite.

(3) Fiecare expert are dreptul de a obține de la societățile care fuzionează toate informațiile și documentele relevante și să facă toate investigațiile necesare.

(4) În cazul în care toți acționarii și deținătorii de alte titluri care conferă drept de vot ai fiecăreia dintre societățile implicate în fuziune au convenit în acest sens, nu este necesară nici examinarea proiectului de fuziune și niciun raport de expertiză.

▼B

Articolul 11

(1) Toți acționarii au dreptul de a consulta cel puțin următoarele documente la sediul social cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale care urmează să se pronunțe asupra proiectului de fuziune:

(a) proiectul de fuziune;

(b) conturile și rapoartele anuale ale societăților care fuzionează pentru cele trei exerciții financiare anterioare;

(c) după caz, o situație contabilă întocmită nu mai devreme de prima zi a celei de a treia luni anterioare datei proiectului de fuziune, dacă cele mai recente conturi anuale au fost întocmite pentru un exercițiu financiar încheiat cu mai mult de șase luni înainte de această dată;

(d) după caz, rapoartele organelor de administrare sau de conducere ale societăților comerciale care fuzionează, prevăzute la articolul 9;

(e) după caz, raportul menționat la articolul 10 alineatul (1).

În sensul primului paragraf litera (c), nu este necesară o situație contabilă dacă societatea publică un raport financiar semestrial în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată ([1]) și îl pune la dispoziția acționarilor, în conformitate cu prezentul alineat. În plus, statele membre pot decide că nu este necesară o situație contabilă în cazul în care toți acționarii și deținătorii de alte titluri care conferă drept de vot ai fiecăreia dintre societățile implicate în fuziune au convenit în acest sens.

(2) Declarația contabilă prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (c) se întocmește în conformitate cu metodele și structura utilizate pentru ultimul bilanț anual.

Cu toate acestea, legislația unui stat membru poate să prevadă că:

(a) nu este necesar să se efectueze un nou inventar fizic;

([1]) JO L 390, 31.12.2004, p. 38.

▼B

(b) evaluările înregistrate în ultimul bilanț sunt modificate doar pentru a reflecta intrările din registrele contabile; cu toate acestea, se ține cont de următoarele:

— amortizări și provizioane interimare;

— modificări semnificative ale valorii reale neînregistrate în registre.

(3) Fiecare acționar are dreptul să obțină, la cerere și gratuit, copii integrale, sau, dacă dorește, parțiale, ale documentelor prevăzute la alineatul (1).

În cazul în care un acționar a fost de acord ca pentru comunicarea de informații societatea să utilizeze mijloace electronice, se pot trimite asemenea copii prin poșta electronică.

(4) O societate este exonerată de obligația de a pune la dispoziție la sediul său social documentele menționate la alineatul (1) dacă, pentru o perioadă continuă începând cu cel puțin o lună înainte de data fixată pentru adunarea generală care urmează să decidă cu privire la proiectul de fuziune și încheindu-se nu mai devreme de finalul adunării respective, le pune la dispoziție, pe pagina sa de Internet. Statele membre nu condiționează această exonerare de alte obligații sau restricții decât cele necesare pentru a asigura securitatea paginii de Internet și autenticitatea documentelor și pot impune astfel de obligații sau restricții numai în măsura în care acestea sunt proporționale cu realizarea obiectivelor respective.

Alineatul (3) nu se aplică dacă pagina de Internet oferă acționarilor posibilitatea de a descărca și de a imprima documentele menționate la alineatul (1), pe durata întregii perioade menționate la primul paragraf din prezentul alineat. Totuși, în acest caz, statele membre pot solicita societății să pună aceste documente la dispoziția acționarilor spre consultare la sediul său social.

Statele membre pot impune societăților comerciale să mențină informațiile pe propriile pagini de Internet pe o perioadă determinată ulterior adunării generale. Statele membre pot stabili consecințele unei întreruperi temporare a accesului la pagina de Internet, cauzate de factori tehnici sau de altă natură.

Articolul 12

Protecția drepturilor salariaților fiecăreia dintre societățile care fuzionează este reglementată în conformitate cu Directiva 2001/23/CE.

▼B

Articolul 13

(1) Legislațiile statelor membre trebuie să prevadă un sistem adecvat de protecție a intereselor creditorilor societăților care fuzionează, ale căror creanțe sunt anterioare datei publicării proiectului de fuziune și nu sunt scadente la data publicării.

(2) În acest scop, legislațiile statelor membre prevăd cel puțin dreptul creditorilor în cauză de a obține garanții adecvate, dacă această protecție este impusă de situația financiară a societăților care fuzionează și dacă respectivii creditori nu dispun deja de astfel de garanții.

Statele membre stabilesc condițiile pentru protecția prevăzută la alineatul (1) și la primul paragraf din prezentul alineat. În orice caz, statele membre se asigură că creditorii au posibilitatea să sesizeze autoritatea administrativă sau judiciară competentă pentru a obține garanțiile adecvate, cu condiția ca aceștia să poată dovedi, în mod credibil, că fuziunea pune în pericol satisfacerea creanțelor lor și că nu au obținut garanții adecvate din partea societății.

(3) Protecția în cauză poate fi diferită pentru creditorii societății absorbante și pentru cei ai societății absorbite.

Articolul 14

Fără a aduce atingere normelor privind exercitarea colectivă a drepturilor lor, articolul 13 se aplică deținătorilor de obligațiuni ale societăților care fuzionează, cu excepția cazului în care fuziunea a fost aprobată de o adunare a deținătorilor de obligațiuni, dacă legislația internă prevede o astfel de adunare, sau individual de către deținătorii de obligațiuni.

Articolul 15

Deținătorilor de titluri, altele decât acțiuni, care conferă drepturi speciale trebuie să li se acorde în cadrul societății absorbante drepturi cel puțin echivalente cu cele pe care le dețineau la societatea absorbită, cu excepția cazului în care modificarea drepturilor în cauză este aprobată de o adunare a deținătorilor de astfel de titluri, dacă legislația internă prevede o astfel de adunare, sau individual de către deținătorii de astfel de titluri sau a cazului în care deținătorii au dreptul de a obține răscumpărarea titlurilor lor de către societatea absorbantă.

Articolul 16

(1) Dacă legislația unui stat membru nu prevede controlul preventiv judecătoresc sau administrativ al legalității fuziunilor sau dacă acest control nu se referă la toate actele juridice necesare pentru fuziune, procesele-verbale ale adunărilor generale care decid asupra fuziunii și, dacă este cazul, contractul de fuziune încheiat ca urmare a acestor adunări generale se întocmesc și se certifică în forma legală adecvată. În cazurile în care fuziunea nu trebuie aprobată de adunările generale ale tuturor societăților care fuzionează, proiectul de fuziune este întocmit și certificat în forma legală adecvată.

▼B

(2) Notarul sau autoritatea competentă să întocmească și să certifice documentul în forma legală adecvată trebuie să verifice și să ateste existența și legalitatea actelor și a formalităților impuse societății comerciale pentru care acționează notarul sau autoritatea competentă respectivă și ale proiectului de fuziune.

Articolul 17

Legislațiile statelor membre determină data de la care fuziunea produce efecte.

Articolul 18

(1) O fuziune trebuie făcută publică în modul prevăzut de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2009/101/CE, pentru fiecare dintre societățile care fuzionează.

(2) Societatea absorbantă poate să îndeplinească ea însăși formalitățile de publicitate pentru societatea sau societățile absorbite.

Articolul 19

(1) O fuziune are următoarele efecte *ipso jure* și simultan:

(a) transferul, atât între societatea absorbită și societatea absorbantă, cât și în ceea ce privește terții, a tuturor activelor și pasivelor societății absorbite către societatea absorbantă;

(b) acționarii societății absorbite devin acționari ai societății absorbante;

(c) societatea absorbită încetează să mai existe.

(2) Nici o acțiune la societatea absorbantă nu este schimbată pentru o acțiune la societatea absorbită deținută:

(a) de către societatea absorbantă, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății; sau

(b) de către societatea absorbită, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății.

▼B

(3) Prevederea anterioară nu aduce atingere legislațiilor statelor membre care impun îndeplinirea de formalități speciale pentru ca transferul anumitor active, drepturi și obligații ale societății absorbite să fie opozabil terților. Societatea absorbantă poate îndeplini aceste formalități ea însăși; totuși, legislația statelor membre poate permite societății absorbite să continue îndeplinirea acestor formalități pentru o perioadă limitată care, cu excepția unor cazuri excepționale, nu poate fi stabilită la mai mult de șase luni de la data la care fuziunea produce efecte.

Articolul 20

Legislațiile statelor membre prevăd cel puțin norme care reglementează răspunderea civilă față de acționarii societății absorbite a membrilor organelor administrative sau de conducere ale societății în cauză pentru greșeli comise de membrii organismelor respective în pregătirea și realizarea fuziunii.

Articolul 21

Legislațiile statelor membre prevăd cel puțin norme care reglementează răspunderea civilă față de acționarii societății absorbite a experților însărcinați cu întocmirea, în contul societății în cauză, a raportului prevăzut la articolul 10 alineatul (1) pentru greșeli comise de experții respectivi în îndeplinirea misiunii lor.

Articolul 22

(1) Legislațiile statelor membre pot adopta dispoziții privind nulitatea fuziunilor doar în conformitate cu următoarele condiții:

(a) nulitatea trebuie pronunțată prin hotărâre judecătorească;

(b) fuziunile care produc efecte în temeiul articolului 17 pot fi declarate nule doar dacă legalitatea lor nu a fost supusă controlului preventiv judecătoresc sau administrativ, dacă nu au fost întocmite sau certificate în forma legală adecvată sau dacă se arată că decizia adunării generale este nulă sau poate fi anulată în conformitate cu dreptul intern;

(c) procedurile de anulare nu pot fi inițiate după expirarea unui termen de șase luni de la data la care fuziunea este opozabilă persoanei care invocă nulitatea sau dacă situația a fost rectificată;

(d) dacă neregula care poate conduce la anularea unei fuziuni poate fi remediată, instanța competentă acordă societăților implicate un termen pentru rectificarea situației;

▼B

(e) hotărârea de pronunțare a nulității fuziunii se publică în modul prevăzut de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2009/101/CE;

(f) opoziția terților, dacă legislația unui stat membru prevede acest lucru, poate fi exprimată doar în termen de șase luni de la publicarea hotărârii în modul prevăzut în Directiva 2009/101/CE;

(g) hotărârea care pronunță nulitatea fuziunii nu aduce atingere prin ea însăși valabilității obligațiilor în sarcina sau în beneficiul societății absorbante, angajate înainte de publicarea hotărârii și după data de la care fuziunea produce efecte;

(h) societățile care au participat la fuziune poartă răspunderea comună și indivizibilă pentru obligațiile societății absorbante prevăzute la litera (g).

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), legislația unui stat membru poate să prevadă pronunțarea nulității unei fuziuni de către o autoritate administrativă, dacă o astfel de decizie poate fi contestată în instanță. Litera (b) și literele (d)-(h) de la alineatul (1) se aplică prin analogie autorității administrative. Aceste proceduri de anulare nu pot fi inițiate după expirarea unui termen de șase luni de la data de la care fuziunea produce efecte.

(3) Nu se aduce atingere legislațiilor statelor membre privind nulitatea unei fuziuni pronunțată ca urmare a unei monitorizări, alta decât controlul preventiv judecătoresc sau administrativ al legalității.

CAPITOLUL IV

FUZIUNEA PRIN CONSTITUIREA UNEI NOI SOCIETĂȚI

Articolul 23

(1) Articolele 5, 6 și 7 și articolele 9-22 din prezenta directivă se aplică, fără a aduce atingere articolelor 12 și 13 din Directiva 2009/101/CE, pentru fuziunea prin constituirea unei noi societăți. În acest scop, „societățile care fuzionează” și „societatea absorbită” înseamnă societățile care încetează să mai existe, iar „societatea absorbantă” înseamnă noua societate.

Articolul 5 alineatul (2) litera (a) din prezenta directivă se aplică, de asemenea, noii societăți.

▼B

(2) Proiectul de fuziune şi, dacă sunt conţinute într-un document separat, actul constitutiv sau proiectul de act constitutiv şi statutul sau proiectul de statut al noii societăţi trebuie să fie aprobate de adunarea generală a fiecăreia dintre societăţile care încetează să mai existe.

CAPITOLUL V

ABSORBŢIA UNEI SOCIETĂŢI DE CĂTRE O ALTĂ SOCIETATE CARE DEŢINE CEL PUŢIN 90 % DIN ACŢIUNILE SALE

Articolul 24

În ceea ce priveşte societăţile aflate sub incidenţa legislaţiilor interne, statele membre adoptă dispoziţii privind operaţiunea prin care una sau mai multe societăţi sunt dizolvate fără a intra în lichidare şi transferă toate activele şi pasivele lor unei alte societăţi care deţine toate acţiunile lor sau alte titluri conferind drepturi de vot în adunarea generală. Aceste operaţiuni sunt reglementate de dispoziţiile din capitolul III. Cu toate acestea, statele membre nu impun cerinţele stabilite la articolul 5 alineatul (2) literele (b), (c) şi (d), articolele 9, 10, articolul 11 alineatul (1) literele (d) şi (e), la articolul 19 alineatul (1) litera (b) şi la articolele 20 şi 21.

Articolul 25

Statele membre nu aplică articolul 7 pentru operaţiunile menţionate la articolul 24, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(a) trebuie îndeplinite formalităţile de publicitate prevăzute la articolul 6 pentru fiecare societate implicată în operaţiune cu cel puţin o lună înainte ca operaţiunea să producă efecte;

(b) cu cel puţin o lună înainte ca operaţiunea să producă efecte, toţi acţionarii societăţii absorbante trebuie să aibă dreptul de a lua cunoştinţă de documentele prevăzute la articolul 11 alineatul (1) literele (a), (b) şi (c) la sediul societăţii comerciale;

(c) se aplică articolul 8 primul paragraf litera (c).

În sensul prezentului articol primul paragraf litera (b), se aplică articolul 11 alineatele (2), (3) şi (4).

Articolul 26

Statele membre pot să aplice articolele 24 şi 25 pentru operaţiunile prin care una sau mai multe societăţi sunt dizolvate fără a intra în lichidare şi transferă toate activele şi pasivele lor unei alte societăţi, dacă toate acţiunile şi alte titluri menţionate la articolul 24 ale societăţii sau societăţilor absorbite aparţin societăţii absorbante şi/sau persoanelor care deţin acţiunile şi titlurile respective în nume propriu, dar în contul societăţii absorbante.

▼B

Articolul 27

În cazul în care fuziunea prin absorbție este realizată de o societate comercială care deține 90 % sau mai mult, dar nu totalitatea acțiunilor sau a altor titluri care conferă drept de vot în adunările generale ale societății sau ale societăților absorbite, statele membre nu impun aprobarea fuziunii de către adunarea generală a societății absorbante, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) trebuie îndeplinite formalitățile de publicitate prevăzute la articolul 6 pentru societatea absorbantă cu cel puțin o lună înainte de data stabilită pentru adunarea generală a societății sau a societăților absorbite care urmează să se pronunțe asupra proiectului de fuziune;

(b) cu cel puțin o lună înainte de data menționată la litera (a), toți acționarii societății absorbante trebuie să aibă dreptul să consulte, la sediul societății, documentele specificate la articolul 11 alineatul (1) literele (a), (b) și, după caz, (c), (d) și (e);

(c) se aplică articolul 8 primul paragraf litera (c).

În sensul primului alineat litera (b), se aplică articolul 11 alineatele (2), (3) și (4).

Articolul 28

Statele membre nu impun cerințele stabilite la articolele 9, 10 și 11 în cazul unei fuziuni în sensul articolului 27, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) acționarii minoritari ai societății absorbite își pot exercita dreptul ca acțiunile lor să fie achiziționate de societatea absorbantă;

(b) dacă își exercită acest drept, ei trebuie să aibă dreptul de a obține în schimb contravaloarea acțiunilor lor;

(c) în cazul unui dezacord asupra contravalorii acțiunilor, trebuie să fie posibilă stabilirea acesteia de către instanță sau de o autoritate administrativă desemnată în acest scop de statul membru.

Un stat membru poate să nu aplice primul paragraf, în cazul în care legislația respectivului stat membru permite societății absorbante să ceară tuturor deținătorilor de titluri rămase ale societății sau societăților absorbite să îi vândă aceste titluri la un preț echitabil înainte de fuziune, fără vreo ofertă publică prealabilă.

▼B

Articolul 29

Statele membre pot să aplice articolele 27 și 28 pentru operațiunile prin care una sau mai multe societăți sunt dizolvate fără a intra în lichidare și transferă toate activele și pasivele lor unei alte societăți, dacă cel puțin 90 %, dar nu 100 %, din acțiunile și celelalte titluri prevăzute la articolul 27 ale societății sau societăților absorbite aparțin societății absorbante în cauză și/sau persoanelor care dețin acțiunile și titlurile respective în nume propriu, dar în contul societății absorbante.

CAPITOLUL VI

ALTE OPERAȚIUNI ASIMILATE FUZIUNII

Articolul 30

Dacă, în cazul uneia dintre operațiunile prevăzute la articolul 2, legislațiile statelor membre permit o plată în numerar de peste 10 %, au aplicare capitolele III și IV, precum și articolele 27, 28 și 29.

Articolul 31

Dacă legislația unui stat membru permite realizarea uneia dintre operațiunile prevăzute la articolele 2, 24 și 30 fără ca toate societățile care își transferă patrimoniul să înceteze să existe, au aplicare, după caz, capitolul III, cu excepția articolului 19 alineatul (1) litera (c), capitolul IV sau capitolul V.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 32

Directiva 78/855/CEE, astfel cum a fost modificată prin actele menționate în anexa I partea A, se abrogă fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa I partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 33

Prezenta directivă intră în vigoare la 1 iulie 2011.

Articolul 34

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B

ANEXA I

PARTEA A

Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare

(menționate la articolul 32)

Directiva 78/855/CEE a Consiliului (JO L 295, 20.10.1978, p. 36)	
Anexa I punctul III.C din Tratatul de aderare din 1979 (JO L 291, 19.11.1979, p. 89)	
Anexa I punctul II litera (d) din Tratatul de aderare din 1985 (JO L 302, 15.11.1985, p. 157)	
Anexa I punctul XI.A.3 din Tratatul de aderare din 1994 (JO C 241, 29.8.1994, p. 194)	
Anexa II punctul 4.A.3 din Tratatul de aderare din 2003 (JO L 236, 23.9.2003, p. 338)	
Directiva 2006/99/CE a Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 137)	Numai în ceea ce privește trimiterea la Directiva 78/855/CEE de la articolul 1 și anexa, secțiunea A.3
Directiva 2007/63/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 300, 17.11.2007, p. 47)	Numai articolul 2
Directiva 2009/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 259, 2.10.2009, p. 14)	Numai articolul 2

PARTEA B

Termene de transpunere în dreptul intern

(menționate la articolul 32)

Directiva	Termene de transpunere
78/855/CEE	13 octombrie 1981
2006/99/CE	1 ianuarie 2007
2007/63/CE	31 decembrie 2008
2009/109/CE	30 iunie 2011

▼B

ANEXA II

Tabel de corespondență

Directiva 78/855/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolele 2-4	Articolele 2-4
Articolele 5-22	Articolele 5-22
Articolul 23 alineatul (1)	Articolul 23 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 23 alineatul (2)	Articolul 23 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 23 alineatul (3)	Articolul 23 alineatul (2)
Articolele 24-29	Articolele 24-29
Articolele 30-31	Articolele 30-31
Articolul 32	—
—	Articolul 32
—	Articolul 33
Articolul 33	Articolul 34
—	Anexa I
—	Anexa II